

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งสถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และมาตรา ๖ ตีรแห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งสถาบันวิชาการชั้นสูงขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเรียกว่า “สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย”

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการบริหารสถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง เพื่อบริหารกิจการของสถาบัน ประกอบด้วยผู้อำนวยการสถาบันวิทยบริการ เป็นประธานกรรมการ รองผู้อำนวยการสถาบันวิทยบริการ ถ้ามี่ เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแต่งตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบคนและให้เลขานุการของสถาบันวิทยบริการเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๑

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ช่วยเหลือให้คณาจารย์และนิสิตสามารถถ่ายทอดและรับความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการจัดเตรียมแหล่งวิทยาการ จัดหาและส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา และเปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนมากขึ้น ในการนี้สมควรจัดรวมงานบริการทุกแขนงเข้าด้วยกัน โดยการรวมห้องสมุดสื่อการสอน และงานบริการเอกสารเพื่อการวิจัยต่างๆ เพื่อให้ นักบริหาร คณาจารย์และนิสิต สามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งวิทยาการเหล่านั้นได้เต็มที่ ภายใต้การวางแผนดำเนินงานร่วมกันของสถาบันวิทยบริการ ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาการซ้ำซ้อนของงานบริการ การขาดแคลนงบประมาณ และการหย่อนประสิทธิภาพจากการที่ต่างฝ่ายต่างดำเนินการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกา